

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr.

V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 261.

V Ljubljani, v torek 14. novembra 1893.

Letnik XXI.

Kje je resnica?

Dne 21. min. mes. smo poročali, da je bila 20. oktobra pri tukajšnjem c. kr. deželnem sodišču vzklicna obravnava vsled pritožbe Urbana Pintarja, župana v Poljanah nad Škofjo Loko, kateri je bil pri prvem sodišču v Škofji Loki pred nekaj tedni obsojen zato, ker ga je dr. Tavčar tožil, češ, da ga je osebno žalil z besedami: „Dr. Tavčar se laže.“ Vzklicno sodišče je ugodilo vzklicu obsojenega Urbana Pintarja, razveljavilo obsodbo, Pintarja oprostilo in dr. Ivana Tavčarja obsodilo, da povrne troške kazenskega postopanja prve in druge instance. — Vsled tega izida smo mi rekli, da je župan Urban Pintar dognal dokaz resnice. Dr. Tavčar nam je na to poslal „Popravek“, v katerem pravi, da se Urbanu Pintarju ni posrečilo, dognati dokaza resnice. Mi smo na to dejali v št. 244.: „Nam zadostuje, da je sodišče spoznalo, da je župan Pintar dognal dokaz resnice in ga na tej podlagi oprostilo, dr. Tavčarju pa naložilo, da plača pravdne troške.“

To smo pisali, predno smo doslovno poznali razsodbo vzklicnega sodišča. Včeraj pa je „Narod“ priobčil to razsodbo in reči moramo, da razsodba vzklicnega sodišča potrjuje našo trditev. Sodba se glasi:

Reg. št. 274.

Zap. št. 11.099.

V imenu Njegovega Veličanstva cesarja!

C. kr. deželno kakor vzklicno sodišče v Ljubljani je danes pod prvosedstvom c. kr. dežel. sod. nadsvet. Levičnika v navzočnosti c. kr. dežel. sod. svet. Vencajza, Schneditza in vit. Strahla, kakor sodnikov in pr. pr. dr. Pessiaka, kakor zapisničarja po vzklicu Urbana Pintarja kot obdolženca in g. dr. Iv. Tavčarja kot zasebnega obtožitelja zoper sodbo c. kr. okrajnega sodišča v Škofjiloki z dne 25. avgusta 1893., št. 1642, s katero je bil Urban

Pintar krivim spoznan prestopka proti varnosti časti po § 491. k. z. in obsojen po § 493. k. z. z uporabo § 266 in 261 k. z. na 10 glđ. globe, oziroma za slučaj, da bi se ta globa ne mogla iztirjati, na 48 ur zapora in po § 389 k. pr. v povračitev stroškov kazenskega postopanja in izvršitve kazni, po dne 20. oktobra 1893. dognani vzklicni razpravi, določeni vsled naredbe z dne 26. septembra 1893., št. 9588 v navzočnosti dr. Kušarja, namestnika dr. Ivana Tavčarja, kakor zasebnega obtožitelja, prostega obtoženca Pintar Urbana, zagovornika dra. Papeža po predlogu obtoženega, da se ugodi njegovemu vzklicu, in zavrne vzklic obtožitelja, in po predlogu zasebnega obtožitelja, da se zavrne vzklic obtoženca in vstrežaje vzklicu obtožitelja kazni povikša, razsodilo: Vzklic zasebnega obtožitelja dr. Ivana Tavčarja se zavrne, vzklicu obtoženega Pintar Urbana pa se ugodi ter se razsodba c. kr. okrajnega sodišča v Škofjiloki, z dne 25. avgusta 1893., št. 1642 prenaredi tako, da se oprostijo Urbanu Pintarju v smislu § 259., št. 3 k. p. r. od obtožbe prestopka zoper varnost časti po § 491. k. z. storjenega s tem, da je dne 31. julija 1893. v občinski pisarni v Dolenjembrdu v pričo volilcev, ki so volilne imenike pregledavali, dejal: „Jaz dru. Tavčarju ne verjamem, on laže“, — da je torej s tem koga drugega očitno in pred več ljudmi po imenu ne pripovedaje nikakih prigodkov dolžil zaničljivih lastnosti, ter se odveže v smislu § 390. k. p. r. od povračitve stroškov kazenskega postopanja, zasebni obtožitelj dr. Ivan Tavčar pa se obsodi v povračitev stroškov kazenskega postopanja I. in II. instance.

Razlogi.

Po izpovedbah prič, sosebno pa po zapriseženih izpovedbah Ivane Pintar in Valentina Šubic, katerih nedoločne izpovedbe Janeza Klobovsa in Janeza Botiča ne ovirajo — smatrati se mora dokazanim,

da se je dogodek dne. 31. julija vršil na sledeči način:

Valentin Tavčar, brat gosp. dra. Iv. Tavčarja, predbacival je Pintar Urbanu, da je pravda občine Poljanske proti Čadež Janezu zgubljena in da je dr. Tavčar že razsodbo dobil, na kar je Urban Pintar odgovoril: „Jaz tega ne verjamem, dohtar se laže.“

Ko je na to Valentin Tavčar vprašal Pintar Urbana: „Torej imate vi dohtarja za lažnika“, odgovoril je Urban Pintar: „Jaz ne rečem lažnik, ampak le pravim, da laže.“ Ker se mora pri presoji kaznivosti kakega dejanja ozir jemati na celi dogodek, ne pa na posamezne besede, je očitno, da je Urban Pintar z besedami: „Dohtar se laže“ le trditev, da je pravda občine Poljanske proti Čadež Janezu izgubljena, kot neresnično zanikal, da pa ni dra. Tavčarja splošno in brez ozira na kak gotovi slučaj dolžil, da se laže. Da je temu taka, kaže najodločneje odgovor na vprašanje Valentina Tavčarja, v katerem obtoženec naravnost prereka, da bi bil dr. Tavčar lažnik in se z ozirom na pripoved o zgubljeni pravdi še jedenkrat povdarja, da je to laž in da dr. Tavčar v tem oziru laže.

Ker je tedaj obtoženi zasebnemu obtožitelju očital lažnivost glede gotovega slučaja, ne pripoveduje nikakih prigodkov, je vzklicno sodišče kvalifikovalo dejanje obtoženega za razžaljenje časti v zmislu § 488 k. z. pa tudi od te obtožbe moral se je obdolženec oprostiti.

K vsakemu prestopku proti varnosti časti potreba je razžaljivega namena.

Ta animus injuriandi se pa v slučaju ne nahaja, ker imajo povsem besede Urbana Pintarja le namen, trditev, da je pravda za občino zgubljena, zanikati, in v pogovoru preprostih kmetov besede: to je laž, „ta se laže“ sploh nimajo pomena, dotičnemu predbacivati lažnivost, ter so le sicer surova pa ne s hudobnim namenom izrečena prereka kake trditve, ne gledé na to, da je dognano, da

LISTEK

Sekelji.

(Rodoslovna in životopisna razprava.)

(Dalje.)

Lukeža Sekelja najstarejša hči Katarina je vzela nekega Ogra, Mihaela Perenija, po tega smrti pa Gašparja barona Draškoviča, graščaka v Ljutomeru, brata bivšega kardinala in nadškofa v Zagrebu, Jurija II. Draškoviča¹⁾, ki je februarja 1587. umrl.

Njena sestra Helena je bila najprej poročena z Jurijem baronom Pögl, graščakom v Reifensteinu, a ko je on še v najlepši dobi umrl, je vzela Rudigerja pl. Stahrenberga, ki je leta 1582. umrl²⁾.

Njuni brat Jakob baron Sekelj, rojen leta 1530., je odrasel spremljal očeta Lukeža kot vojaški častnik po Slavoniji in Ogerskem, kjer se je navzel kalvinizma ter postal strasten krivoverec. Ko se je leta 1560. oženil z Zofijo baronico Herbersteinsko, izročil mu je oče Lukež Borl in z njim združene Zavrače, potem še Wildhaus in gradič pri so. Vidu. Ker je s poslednjim bila združena tudi vogtjska oblast čez cerkev sv. Vida, pošiljal je od leta

1565. tja navadno ogerske, a hrvaščine zmožne kalviniste za dušne pastirje. A ti so z vernim ljudstvom tako surovo ravnali, da se je bilo vsak čas bati krvave vstaje. Zato so njegovi dediči župnijo sv. Vida z vsemi dohodki dné 23. septembra 1592 za 3000 glđ. prodali nekemu Hrvatcu z imenom: Janže Tenevič, ki se je tja preselil in župnijo s kapelani oskrboval. Pa kljub temu, da je vse precéj obilne dohodke sam pobiral, ni kapelanom, ki so namesto njega delali, niti najmanjše plače privoščil. Zato pa ti tudi niso hoteli dalje rabotati in nobene božje službe več imeti. Razkačeno ljudstvo je zaradi tega hotelo posvetnega župnika ubiti, in Bog vé, kaj bi se bilo zgodilo, ko bi ne bil še o pravem času odšel. Župnijo sv. Vida kupil je leta 1594. od njega brat Wolfa Ditrich-a Idungspeuškega, katerega hči Liza je bila s Friderikom, sinom Mihaela Sekelja, omožena.³⁾

To so bile žalostne razmere, a prouzročil nje je kalvin Jakob Sekelj. Jednaka se je godila tudi drugod, kjer je on gospodoval.

Novembra 1577 mu je vlada ukazala, naj v Zavračah napravi brod, kar je tudi storil, dasi je bil zelo zadolžen.⁴⁾ Dne 25. februarja 1578 mu

je umrla soproga Zofija, rojena baronica Herbersteinska, ki je pokopana v Ptuju v župnijski cerkvi. Tam ima nagrobni spomenik s sledečim napisom: „Hie ligt begraben die wolgeborne Fraw Fr. Sophia geborne Freyn von Herberstain des wolgebornen hern Jacoben Zakhels von Khevend hern zv. Fridav geweste ehgemalt, die in Gott salliglich entschlaff. ist den 25. tag febr. im 1578 jar mit irer töchtern Maria elisabeth etc.“

Po smrti svoje prve soproge se je Jakob Sekelj sicer poročil z Marjeto, hčerjo grofa Petra Erdödi-ja, a to njegove propasti ni zadržalo. Se slabše je gospodaril, in dasi je dné 23. junija 1579 Maksimilijanu Khüenburškemu v Brunsee-u prodal grad „Payerdorf“ s kaplanijo vred in še nekatera druga posestva, kar jih je bil po prvi ženi podedoval, ni mogel slednjič niti davkov redno plačevati. Leta 1581. je bil 3829 glđ. 1 šil, in 19 vin. štibre dolžan, zato je vlada februarja tistega leta prosila deželne stanove dovoljenja, da ga sme rubiti.⁵⁾

Nadaljnih sitnob rešila ga je leta 1583. smrt, a za grehe njegove morali so se pokoriti njegovi otroci.

Mihael, Lukeža Sekelja in Katarine pl. Imbresi sin, se je narodil leta 1540. Poročen z Lizo, hčerjo Adama barona Pögl-a v Reifensteinu,

¹⁾ Stadel, Ehren-Spiegel d. Herz. St.

²⁾ Tisti in H. Zedler, Grosse vollständiges Universal-Lexikon, LX., 1047.

³⁾ „Slov. Gospodar“, 1887, št. 19, oziroma listine v knezoškofjskem arhivu v Mariboru.

⁴⁾ Registratura c. kr. namestnije v Gradu.

⁵⁾ Deželni arhiv v Gradu.

pravda občine Poljanske proti Čadež Janezu še danes ni pravomočno rešena, in da je imel obtoženi dovolj povoda njemu predbacivano trditev, da je pravda izgubljena, kot neresnično smatrati in kot tako tudi kvalifikovati.

Izrek o stroških opira se na določbo § 390. k. p. r.

V Ljubljani, dne 20. oktobra 1893.

Predsednik: Levičnik s. r.

Strahl s. r. Pessiak s. r.

Für die Richtigkeit der Abschrift:

L. S. Simenthal m. p.

Posebno važne stavke te sodbe tiskali smo tu razprto. Iz navedene razzodbe izvajamo sledeče:

1. Urban Pintar je bil oproščen od obtožbe prestopka zoper varnost časti, storjenega s tem, da je gledé pravde poljanske občine s Čadežem dne 31. julija 1893 dejal: „Jaz dr. Tavčarju ne verjamem, on se laže.“ — In to smo mi trdili v številki 242.

2. Imenovane besede Urbana Pintarja je smatralo vzklicno sodišče za razžaljenje časti.

3. Vzklicno sodišče je pa oprostilo Urbana Pintarja od obtožbe, zato ker v njegovih besedah ni našlo razžaljivega namena.

4. Toda tudi ko bi bilo našlo razžaljiv namen v njegovih besedah, bi ga bilo oprostilo, zato ker je imel po gori navedenih razlogih vzklicnega sodišča obtoženi Urban Pintar dovolj povoda, njemu predbacivano trditev, da je pravda izgubljena, kot neresnično smatrati in kot tako tudi kvalifikovati.“ To se pravi: Urban Pintar je imel dovolj povoda, reči v tem gotovem slučaju: „Jaz tega ne verjamem, doktor se laže.“ Sodišče je tedaj Urbanu Pintarju priznalo „dovolj povoda“ za te besede, to pa je moglo le storiti, ako je bilo prepričano, da je Urban Pintar dokazal, da je imel res „dovolj povoda“. Urban Pintar je tedaj res dokazal, da je imel dovolj povoda za navedene besede. In to samo in nič več smo mi trdili v št. 242. in 244. in to trdimo tudi danes na podlagi v „Narodu“ priobčene razzodbe. Dr. Tavčarju pa nismo nikjer očitali lažljivosti, in hudobnega namena mu tudi nismo nikjer podtikali, kakor mu ne vračamo onih med izobraženci nenavadnih surovih besedij, s katerimi nas grdi všerajšnji „Narod“.

Svet naj pa sodi, kdo govori resnico: „Slovenec“, ki je mirno, stvarno in dostojno pojasnil vso stvar, opirajoče se na neovržna fakta, ali pa „Narod“, ki v pomanjkanju stvarnih razlogov bije osebo z besotom po nas ter skuša s surovostjo doseči, česar mu z razlogi ni mogoče?

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. novembra.

Koalicija slovanskih Strank. Od več stranij se je delalo na to, da se združijo Staro-

je po očetovi smrti vsled dogovora s sestrama in bratom prevzel med drugim Krapino in Ormož s Središčem. V Ormožu moral je februarja 1578 vsled vladnega ukaza napraviti brod.⁶⁾ Bil je istakotako, kakor brat Jakob, strasten privrženec kalvinizma, katerega je v sporazumljenju s sosednimi Zrinjskimi, ki so leta 1570. v Nebelišču ustanovili tiskarno za protestantske knjige, kajkavski pisane⁷⁾, širil zlasti v Središču, kjer je koncem 16. veka bilo le še 150 katoličanov.⁸⁾ Zato pa tudi kljubu temu, da se je bil precj bogato oženil, ni imel blagoslova ter je moral jedno posestvo za drugim prodati. Dne 20. julija 1582 je prodal Boštjanu Grubnerju, meščanu v Ptaju, gorno ali vinsko desetino v Senežicah (Crisotten oder Zinesperg), v Sodinskem vrhu, Sardinjah, Bratonečicah, Podgoreih, Ovetkovskem vrhu (Maierhofl Perg), na Preradu, Runču, v Vičancih in Seaneih.⁹⁾ Dne 12. septembra tistega leta pa je Andreju Khurma, prihodarju in oskrbniku ptujske graščine, prodal 27 štrtinjakov gorne v sledečih vrhah: V Senežicah, Rucmancih, Rakovcih, Koračici, Kostanjovju, Vičancih, Ločkem vrhu, Zavskem vrhu, na Seniku, Runču, v Hranigoveih,

Mladočehi, Slovenci, Busini in Hrvatje za skupno postopanje v državnem zboru. Moravski staročehski poslanec dr. Fanderlik je skušal s tem pogladiti pot k zblizanju, da je na shodu volilcev se izrekel za mladočehskih predlog gledé volilne reforme. S pogajanjem o tej koalicii je bilo potovanje dr. Riegra na Dunaj, ki je pri dogovarjanju z nekaterimi politikami odločno oporekal sestavi vlade, v kateri bi bili levičarji. Mož se je nadejal, da bode njegova beseda kaj veljala, ko se pripravlja velika slovanska stranka, ali zmotil se je. Politiki, ki poznajo zlasti Mladočeha, niso verjeli v tako združenje in res so Mladočehi, ki tolikrat naglašajo slovansko vzajemnost, preprečili tako zblizanje slovanskih strank, ker nočejo popustiti boja proti Staročehom na Moravskem. Staročehi so zdaj za jedno skušnjo bogatejši, in vedo, da na kako skupno delovanje z Mladočehi ni misliti.

Civilni zakon. Ministerski predsednik ogerski je na Dunaju ne le prigajal, da krona da dovoljenje za civilni zakon, temveč tudi prigovarjal, da porabi svoj vpliv pri gospodski zbornici. Ogerska vlada namreč nima dosti upanja, da bi sama dobila za civilni zakon večino v gospodski zbornici. Pred vsem je ministerski predsednik zahteval, da se v gospodsko zbornico pokličejo le taki člani, ki so za civilni zakon. To se mu je bajé obljubilo. Samo na sebi pa s tem vladi ni dosti pomagano, ker se vsako leto sme imenovati le 25 članov, vladi pa manjka nad trideset glasov do večine. Sevéda imenovanje samo takih članov bi utegnulo imeti še neki drugi vpliv, na kar se nadeja vlada. Utegnilo bi se zmatrati, da krona želi, da se vladna predloga vsprejme, in ta bi utegnulo nagibati nekatere omahljivce, da bi glasovali za civilni zakon.

Stališče sedanje italijanske vlade je, kakor se kaže, jako omajano. Ko se snide zbornica, bode jej vlada predložila predlogi o vpeljavi novega progresivnega davka in o plačevanju carine v zlatu. Pri teh dveh predlogah pride najbrž do hude politične debate, ki bode pomedla vlado. Mej nasprotnike vlade je šel tudi Nicotera, ki se je izjavil, da je sedanja vlada izpodkopala italijanski kredit in pa oškodovala čast dežele. Novih davkov več ni mogoče nakladati. Dvajset milijonov se lahko privaruje, ako se odpravijo požrešni volkovi, ki si izkoriščajo vojni budget. Pomanjšati se mora število uradov in šol in vseučilišč, da se kaj privaruje. — Sevéda Nicotera je ložje govoriti, nego bi pozneje kaj izvedel, ako bi prišel na krmilo. Vseučilišča se je ze skušalo odpraviti, ali nastal je silen hrup mej poslanci in pa nevolja mej prebivalstvom, katero koli so hoteli odpraviti.

Francoski zbornici sešli sta se danes. V senatu se bode vse gladko vršilo, ker ostane še prejšnje predsedstvo. Zbornica bode pa morala voliti predsednika. Kot starostni predsednik vodi zborovanje, dokler se predsedništvo ne izvoli, savojski republikanski poslanec Pierre Blanc. Za predsedništvo se imenujejo Casimir-Perier, Brisson in Lockroy. Za prvega so zmerni republikanci, za poslednja dva pa radikalei. Za verifikacijo volitev razdeli se zbor-

Peršetincih, na Gradišču, na Malovini, na Kamenščaku in v Ivanjkovskem vrhu, potem dva nagornjaka, namreč Jurija Kukeca in Valentina Babažiča¹⁰⁾.

Ker so nedoletni otroci Jakoba Sekelja imeli nekaj dedščine po očetu dobiti od strijca Mihaela, bil je strah jerobov. Zige barona Herbersteinskega in Maksimilijana Khüenburškega vsekako opravičen, da utegne po letih v zgubo iti še to, kar jim je oče bil zapustil. Zato sta se tako dolgo potegovala, da je Mihael Sekelj dne 1. maja 1585 otrokom zapisal grad Windenau, katerega sta jeroba v oskrbovanje vzela¹¹⁾.

Pa vedno rastoči dolgovi so zahtevali še več žrtev. Zato je njegova soproga Liza morala dne 12. januarja 1589 prodati Otonu in Karolu Teuffenbach-skemu še graščino Reifenstein, katero je bila po očetu Adamu Pögl-u podedovala, in potem Sturmayer-jeve dedščine pri Obdach-u. Tudi dne 25. avgusta 1594 je ista nekatera k ormoški graščini spadajoča posestva pri Grottenhof-u blizu Lipnice prodala Mstevžu Amonu „von Ammonsegg“¹²⁾.

(Dalje sledi.)

¹⁰⁾ Listine v deželnem arhivu v Gradcu.

¹¹⁾ Listine v deželnem arhivu v Gradcu.

¹²⁾ Listine v deželnem arhivu v Gradcu.

nica v jednajet oddelkov, kateri vsak imajo pregledati in pretresti 53 volilnih zapisnikov. Večina volitev bode kmalu potrjena, ker ni proti njim ugovora. Volilo se bode sprva le sedajno predsedništvo zbornice, definitivno volji se še le, ko se konča verifikacija volitev.

Boji mej Španci in Maročani pred Melillo se slednji dan. Za Španca pa ti boji niso ugodni. Maročani so se utrdili okrog mesta in jih ni moč spraviti iz njih pozicij. Poslednje dni so se Maročani celó približali mestu, v toliko, da krogljé iz pušk že nesó v mesto. Vgnezdili so se že mej mestom in vnanjimi španskimi utrdbami, katere sedaj Španci le s težavo preskrbujejo z živežem.

Slovstvo.

Družba sv. Mohorja v ljubljanski škofiji leta 1893.

(Dalje.)

Podnormalno število.

St.	Fare	leta 1893	1892
160.	Podlipa	4.1	4.6
161.	Šenčur pri Kranju	4.1	3.5
162.	Šmihel pri Novem Mestu	4.1	3.6
163.	Turjak	4.1	4.1
164.	Podkraj	4.0	4.1
165.	Cirknica	4.0	4.1
166.	Komenda	4.0	3.9
167.	Mirna peč	4.0	3.8
168.	Planina pri Logateu	4.0	4.1
169.	Col	3.9	3.5
170.	Kropa	3.9	3.2
171.	Ljubno	3.9	4.2
172.	Logatec	3.9	3.8
173.	Studeno	3.9	4.1
174.	Ubeljsko	3.9	0.8
175.	Duplje	3.8	4.5
176.	Studenec	3.8	4.6
177.	Suhorija	3.8	4.0
178.	Šmartno pri Litiji	3.8	3.9
179.	Št. Vid pri Vipavi	3.8	5.3
180.	Hrenovice	3.7	3.2
181.	Unec	3.7	4.0
182.	Borovnica	3.6	2.5
183.	Brezovica	3.6	3.3
184.	Dole pri Litiji	3.6	3.4
185.	Planina pri Vipavi	3.6	2.5
186.	Šmarje	3.6	3.6
187.	Budanje	3.5	3.5
188.	Goče	3.5	3.6
189.	Prežganje	3.5	4.3
190.	Sv. Trojica pri Cirknici	3.5	3.6
191.	Adlešiči	3.4	4.2
192.	Polica	3.4	3.5
193.	Loški potok	3.4	4.0
194.	Radeče pri Zid. mostu	3.4	3.0
195.	Žužemberk	3.4	3.2
196.	Krašnja	3.3	3.2
197.	Leskovača	3.3	3.3
198.	Radovica	3.3	3.7
199.	Ribnica	3.3	4.1
200.	Stari trg pri Ložu	3.3	3.0
201.	Zgornji Tuhinj	3.3	3.3
202.	Sv. Jakob	3.2	2.8
203.	Vače	3.2	3.6
204.	Št. Vid pri Cirknici	3.2	4.0
205.	Vinica	3.2	4.0
206.	Vrhpolje pri Vipavi	3.2	3.0
207.	Dolenja vas	3.1	3.3
208.	Janče	3.1	5.1
209.	Kresnice	3.1	3.3
210.	Metlika	3.1	3.0
211.	Zlato polje	3.1	4.2
212.	Podzemelj	3.0	2.7
213.	Vrh pri Idriji	3.0	3.9
214.	Stara Oselica	3.0	3.1
215.	Bela cerkev	2.9	2.8
216.	Ig	2.9	3.9
217.	Leskovec	2.9	2.2
218.	Mengeš	2.9	2.7
219.	Št. Jurje pri Šmariji	2.8	2.8
220.	Nadanje selo	2.8	2.3
221.	Stranje	2.8	3.0
222.	Ambrus	2.7	2.6
223.	Brusnice	2.7	2.3
224.	Harije	2.7	0.9
225.	Zagorje pri Savi	2.7	2.3
226.	Cerklje na Gorenjskem	2.6	3.5
227.	Bučka	2.6	2.8
228.	Dobropolje	2.6	3.3

⁶⁾ Registratura c. kr. namestnje v Gradcu.

⁷⁾ Bedekovich, „Natale solum s. Hieronymi“.

⁸⁾ Vizitacijski zapisnik v knezoškofjskem arhivu v Gradcu.

⁹⁾ Listine v deželnem arhivu v Gradcu.

St.	Fare	leta 1893	1892
229.	Sv. Helena	2-6	3-1
230.	St. Janž	2-6	4-4
231.	Polhov Gradec	2-6	2-5
232.	Prem	2-6	2-5
233.	Hinje	2-5	1-2
234.	St. Jernej	2-5	3-4
235.	Osilnica	2-5	3-2
236.	Št. Rupert	2-5	3-0
237.	Sodražica	2-5	3-0
238.	Škocijan pri Dobravi	2-5	2-2
239.	Zatičina	2-5	2-5
240.	Kostanjevica	2-4	3-1
241.	Mirna	2-4	3-7
242.	Št. Peter pri Novem Mestu	2-4	2-2
243.	Vrabče	2-4	2-5
244.	Čatež pri Leskovcu	2-3	2-4
245.	Černomelj	2-3	2-8
246.	Sv. Duh	2-3	2-2
247.	Gojzd	2-3	2-5
248.	Grahovo	2-3	2-2
249.	Javor pri Smarji	2-3	2-8
250.	Semič	2-3	3-0
251.	Šmarjeta	2-3	2-2
252.	Špitalič	2-3	2-0
253.	Mokronog	2-2	2-3
254.	Toplice	2-2	2-1
255.	Prečina	2-1	2-3
256.	Vreme	2-1	2-1
257.	Banja Loka	2-0	3-2
258.	Dolina	2-0	3-2
259.	Podgrad	2-0	4-3
260.	Senožeče	2-0	2-0
261.	Trnje	2-0	4-5
262.	Kopanj	1-9	2-2
263.	Sv. Križ pri Litiji	1-9	1-5
264.	Suhor	1-9	1-4
265.	Šmihel pri Žužemberku	1-9	1-9
266.	Trebelno	1-9	1-5
267.	Cerklje na Dolenjskem	1-8	3-1
268.	Fara pri Kostelu	1-8	2-0
269.	Preserje	1-8	1-6
270.	Rakitna	1-7	1-7
271.	Stopiče	1-7	3-2
272.	Trnovo	1-7	2-1
273.	Draga	1-6	1-3
274.	Knežak	1-5	1-6
275.	Košana	1-5	1-3
276.	Vrh pri Vinici	1-5	3-4
277.	Zagorje na Notranjskem	1-5	1-1
278.	Želimlje	1-5	1-8
279.	Preloka	1-4	1-6
280.	Stari trg pri Poljanah	1-4	1-3
281.	Križevo pri Kostanjevici	1-3	1-3
282.	Polšnik	1-3	1-3
283.	Rake	1-1	1-5
284.	Dragatuš	0-0	0-0

Pregled po dekanijah.

Nadnormalno število.			
St.	Dekanije	leta 1893	1894
1.	Loka	6-54	6-26
2.	Radovljica	6-40	6-07
3.	Idrija	5-66	5-59
4.	Ljubljana	5-59	5-47
5.	Kranj	5-09	5-10
6.	Moravče	4-76	4-21
7.	Vipava	4-76	4-47
8.	Kamnik	4-67	4-71
9.	Šmarje	4-54	4-00
10.	Vrhnika	4-47	4-23

Podnormalno število.			
St.	Dekanije	leta 1893	1894
11.	Pestojina	4-05	3-74
12.	Cirknica	4-00	4-05
13.	Litija	3-99	4-15
14.	Ribnica	3-52	3-66
15.	Žužemberk	3-48	0-00
16.	Trebnje	3-45	3-41
17.	Novo Mesto	3-11	3-39
18.	Leskovec	2-64	2-70
19.	Semič	2-29	2-58
20.	Trnovo	1-87	1-87

(Dalje sledi.)

Glasba.

Josip Böhm †

Böhma ni več! — Kaj, če ga ni, človek več ali manj, — zaradi tega sveta ne bo še konec. Splošno je res tako, tukaj pa bodi vendar nekaj izjeme. Ob mrtvaškem odru Böhmovem ne jokajo le

njekovi dragi domači, temveč žaluje velika množica cerkvenih glasbenikov, učiteljev, gojencev po obširni naši Avstriji. In kako tudi ne?! Saj so izgubili z Böhmom velezasluznega, visokočislana mojstra, katerega so celo na cesarskem dvoru Dunajskem kot cerkvenega glasbenika come il faut nad vse cenili. On je bil jeden tistih redkih mož, ki si je stavil za glavno nalogo ves čas svojega življenja propadajočo cerkveno glasbo zopet v pravi njen tir spraviti in tej nalogi posvetil se je mož z nedosegljivo navdušenostjo v zvezi z Wittom, Lisstom, Ambrosom in Brosigom, ki so mu bili vsi do smrti zvesti prijatelji, verni v pismu in besedi. Ali se je čuditi, če se je vpliv teh mož tudi pri Böhmju čedalje bolje čutil in če ga je slava njihova samega tako navduševala, da se je na nje ozirajoč povzdignil na stopinjo, raz katero ga je vrgla kosa mrsle smrti! Kar je Böhm nameraval, posrečilo se mu je v veliki meri, ker so ga podpirali zgoraj navedeni možje idealisti. Tudi sam je bil ves čas svojega življenja zvest najčistejšim idealom, na podlagi katerih je osnoval glasbeno akademijo društva sv. Ambroža, katerej na čelu je ostal do svoje smrti. Koncerti, ki jih je Böhm v tej akademiji s pomočjo njenih članov in gojencev prirejal, in ki so bili vseskozi polifonnega cerkvenega značaja, vsi pričajo, da je bil ranjki produktiven talent prve vrste. Prav posebnih favorik nabral si je pa mož v svojih „historičnih koncertih“, ki jih je prirejal s svojimi akademiki na Dunaju v glasbeni in gledališni razstavi l. 1892. Ondi in sicer dostikrat sem ga imel priliko opazovati, kako vneto, kako navdušeno da je dirigiral najtežje glasbosklade, v katere se je v pravem pomenu besede vtopil in najnežniše, najfineje tajnosti njihove na dan spravljaj, v resnici, pravi mojster.

Profesor Böhm zasnoval in organizoval je v našem cesarstvu takozvane „Podučne tečaje“ za godbo, ter si o tem pridobil neprecenljive zasluge. Namen teh tečajev je, učiteljem godbe kazati pot, katero so strokovnjaki v glasbi za najboljšo in za poduk najpripravnejše spoznali, ter po tisti voditi učence svoje v posvečena hrame divne „musica sacra“, ob jednem pa jih soznanjevati tudi z njeno literaturo. Takih podučnih tečajev imeli smo v letih 1881, 1885 in 1891 na Dunaju in 1893 pa v Opavi. Udeleževali so se jih duhovniki, učitelji in glasbeniki vseh narodnostij avstrijskih z nepopisnim zanimanjem za dobro stvar.

Rajniku so bili pravilno izšolani in nadarjeni glasbeniki vedno jako pri srcu in sam se je trudil ves čas svojega življenja, da bi si dobrih cerkvenih glasbenikov vzgojil, kar se mu je s pomočjo akademije sv. Ambroža, kakor tudi s pomočjo zasobnega podučevanja izredno posrečilo. Ker pa ni mogel namena v tolišnji meri s podukom doseči, kakor si je sam želel, vzjel si je na pomoč pero ter pisal. Pisal je Böhm na glasbenem polju čuda veliko in vse je čisto zlato, kar mu je prišlo izpod peresa. O tem pričajo premnoge knjige o godbi in petju, kako treba oboje podučevati in gojiti, da bode kedaj kaj sadu, dalje knjige o cerkveni glasbi, o orglah, in rasne knjige glasbeno-didaktične vsebine.

Kaj da je bil Böhm revnim in podpore potrebnim dijakom glasbe veščim, vedó najbolje tisti, ki so imeli v tem oziru ž njim opraviti in med temi je tudi marsikak Slovenec, ki se ima ranjkemu zahvaliti za kruh in za službo. Vselej, kedar je komu šlo za jedno ali za drugo in se je dotičnik obrnil do Böhma, je šel izvestno potolažen domu, kajti kruh ali služba, kar je bilo ravno potreba, sta bila v sto slučajih devetdesetkrat zagotovljena. Pri tem so mu bili pa kot umetniku vsi stanovi in vse narodnosti jednako ljube. Böhm ni gledal ne na to ne na ono, temveč pa na nadarjenost prosilčevu.

Z ljudmi je bil vedno prijazen in odkritosrčen in jeden tistih umetnikov, ki se ne drviyo javno za lovorikami, temveč najvišjo nagrado iščejo v zvestem spolnovanju dolžnostij, ki so jih prevzeli. Zato ga je pa tudi vse ljubilo in cenilo, kar ga je poznalo.

Se nekaj vrstie o njegovem življenju. Rodil se je rajnik l. 1841 na Moravskem. Oče njegov je bil učitelj in kot tak tudi glasbenik. Zgodaj vže spoznal je skrbni oče izredno nadarjenost sinovo za godbo in ga je temu primerno tudi skrbno izgojeval. Od 1851 do 1857 hodil je na gimnazijo v Brnu in na Dunaju, nakar se je vpisal v glasbeno akademijo, ki je imel tedaj v rokah Assmayer. S tem se je Böhmju spolnila presrečna želja, ki jo je gojil, odkar je prvič gosli v roke vzjel. Leta 1865. nastopil je službo organista na dvorno-župni cerkvi pri sv. Mihehu ter je ob jednem dobil vodstvo pri glasbenem

poduku v učiteljskem novicijatu c. kr. sirotišča. 1868 postal je učitelj godbe na učiteljsku pri sv. Ani na Dunaju, l. 1876. učitelj in vodja petja v knezo-nadškofijskem duhovniškem seminarju, l. 1877. kapelnik župne cerkve „am Hof“ in 1880 ravnatelj v glasbenem zavodu za cerkveno godbo, (akademija sv. Ambroža). Obe te službi obdržal je do smrti. Nedavno poklicali so ga v c. kr. komisijo za ohranitev glasbenih spominkov v Avstriji.

Bolehal je rajnik na oslabelem želodcu že več časa. Meseca avgusta vodil je takozvani „Instructions-Curs“ v Opavi še osebno, kmalu na to pa ga je stara bolezen vnovič zgrabila in celó Karlovi vari jej niso bili več kos. Sredi septembra povrnil se je na vides ozdravljen na Dunaj, kjer se je zopet z dušo in telesom vtopil v svojo službo. V tej dobi sem ga obiskal. Zdel se mi je jako postaran, mož se je nadjal, da se kmalu popolnoma pozdravi. Prosil me je, naj le zopet kmalu pridem, kar sem z veseljem obljubil. Nikdar več ga nisem videl živega. V ponedeljek, dne 6. novembra zatisnil je blagi mož za vselej svoje prijazne oči popolnoma vdan v voljo božjo, šele 52 let star.

Bog, v čegar proslavo je ta glasbenik ves čas svojega življenja neutrudljivo delal, dal mu bo zasluženo plačilo, mi ohranimo ga pa v hvaležnem spominu.

V Karlsburgu, 7. novembra 1883.

Emil Hochreiter,
vodja glasbe.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. novembra.

(Izjava.) Z ozirom na neko preiskavo, ki se po „Narodovem“ poročilu vrši na tukajšnji višji gimnaziji, pozivlja me včerajšnji „Narod“, naj izjavim javno, jasno in pod svojo duhovsko častjo, da nisem nikdar prejel od kakega dijaka sošolecu ukradene pesmi in da nisem nikdar za tako pesem plačal goldinarja in da sploh ne vem, kako je prišla ta ukradena pesem v roke šolske oblasti. — Rad seveda vstrežem temu pozivu ter izjavljam, da je vse to popolno izmišljeno in da jaz z vso to stvarjo nisem v nobeni zvezi. A. Kofan.

(Novo gasilsko društvo.) se snuje v Št. Petru pri Postojini. Društvena pravila so se predložila c. kr. deželni vladi.

(Iz pisarne slovenskega národnega gledališča.) Dne 15. t. m. (v sredo) pela se bode zadnjikrat v tej sezoni dična opera „V vodnjaku“, katera se je po lepih vspehih vsprejela stalno v repertoire ne samo vseh čeških, oziroma slovanskih, marveč tudi inozemskih odrov, kakor n. pr. v Lipsiji, Draždanih i. dr. Glavne vloge so prevzeli gsp. Ržihova, gospa Gerbičeva ter gosp. Beneš in Vašiček. — V soboto 18. t. m. uprizori se prvokrat veseloigra „Madame Mongodin“. — P. n. najemnike lož pa naprosimo še jedenkrat, naj blagovolijo naznaniti svoje lože pri gosp. Česareku v trafiki v Šelenburgovih ulicah, za večere, na katerih jih ne rabijo sami. Održniti se morajo namreč obilokrat obiskovalci radi pomanjkanja prostorov, ko bi se jim sicer lahko postreglo s kako slučajno neporabljenjo ložo.

(Tridnevica v ljubljanski frančiškanski cerkvi) V frančiškanski cerkvi se bo obhajala prihodnji teden slovesna tridnevica na čast blaženemu Leopoldu iz Gajka. Bil je mašnik I. reda sv. Frančiška in slavni misijonar, umrl l. 1815. Sv. Oče Leon XIII. so ga letos 12. marca slovesno prišteli zveličanim in dovolili, da se smejo po vseh frančiškanskih cerkvah obhajati tridnevnice, in podelili zanje sledeče odpustke: a) Popolen odpustek vsem vernim, ki bodo s skesanim srcem med tridnevnicu prejali sv. zakramente in v tej cerkvi nekoliko pomolili po papeževem namenu. b) Vsaki dan tridnevnicu enkrat sto let odpustka vsem vernim, ki bodo skesani obiskali to cerkev in pobožno molili nekoliko časa po papeževem namenu. Oboji odpustki se zamorejo podeliti vernim dušam v vicah. — Tridnevica se prične v četrtek zvečer ob polu 6 uri s pridigo in litanijami. V petek in soboto bo zjutraj ob polu 5 in 5 uri tiha sveta maša, ob polu 6 uri pridiga in slovesna sv. maša; popoldne ob polu 6 uri pridiga in litanije. V nedeljo bo prvo opravilo ob 5 uri zjutraj, ob 9 uri pridiga in pontifikalna sv. maša, popoldne ob 3 uri pridiga, litanije, Te Deum in darovanje.

(Živinske bolezni na Kranjskem — prejenjale.) Tukajšnji uradni list poroča, da v dobi od 4. novembra do 11. novembra v vojvodini Kranjski ni bilo nikacih kužljivih boleznij med živino.

(Preč. g. Malčinski) ruski Poljak, sedaj škof v Albaniji, se mudi te dni v Galiciji pri svojih sorodnikih. Zanimiva je zgodovina tega vnetega, apostolskega moža. Kot mladega bogoslovca v helmski škofiji, so ga hoteli Rusi premestiti v Moskvo. Malčinski je takoj spoznal, da ga nameravajo s tem prisiliti v razkol. Zato je skrivaj zbežal čez mejo, dobil pri tedanjem gališkem cesarskem namestniku grofu Golohovskem, potno dovoljenje in tako je odpotoval v Rim. Tam je dovršil svoje študije v propagandi in bil je tudi posvečen v mašnika. Vse je spoštovalo mladega Poljaka, ki je kazal poleg nenavadne darovitosti posebno gorečnost za katoliško vero. Poslali so ga v Albanijo za misijonarja in za kratka ga je Pij IX. imenoval škofom; naš cesar mu je dal avstrijsko poddaništvo in komanderski križ Franc Jožefovega reda. Že 33 let pastiruje med muhamedovci in razkolkami; stolica mu je v Meli, jako ubožni vasi; v jako razširjeni in gorati škofiji nima skoraj nobenih potov in malo da nič dohodkov. In najpotrebnejšega za živež mu čisto zmanjkuje. On pa vendar neizrečeno ljubi svojo čredo in skrbi za njo. Katoliška cerkev jedina pozna take junake.

(Krajska hranilnica) darovala je običuam po tuhinjski dolini 1000 gld. za popravo cest in mostov.

(Stekel pes) je ogrizel Martina Skrle in Marijo Kovačič iz krškega okraja.

(Črnogorska vladarska rodbina) bode l. 1896 obhajala svojo dvestoletnico. Tem povodom je vlada razpisala 5000 frankov nagrade za najboljšo zgodovino vladajoče dinastije in dvoje manjših daril za najboljša načrta spominkov, katera se bodeta postavila prvemu gospodarju Njegušu Petroviču in metropolitu Danilu.

Telegrami.

Dunaj, 14. novembra. Cesarsko lastno-ročno pismo sklicuje državni zbor na 23. dan novembra.

Dunaj, 14. novembra. Umrl je član gospodske zbornice, baron Königswarter.

Dunaj, 14. novembra. Včeraj so se predstavili uradniki raznih ministerstev novim ministrom. Grof Wurmbrand je pri tem naglašal, da je naloga trgovskega ministerstva, pospeševati promet, razvoj industrije in trgovine, ohranjenje obrtnega stanja, pospeševanje gnotne in npravne blaginje delujočih razredov. — Madejski je pa rekel, da so naloge učnega ministerstva v Avstriji težje, ker se je treba ozirati na kulturne koristi skupne države in posameznih dežel in narodov posebe.

Dunaj, 14. novembra. Cesar je podelil veliki križ Leopoldovega reda generalu princu Windischgrätzu, poveljniku pomorstva admiralu Sternecku in feldcajgmajstru Reinländerju. Prvima dvema z vojno dekoracijo.

Dunaj, 14. novembra. Dopoldne predstavili so se uradniki finančnega ministerstva novemu finančnemu ministru Plenerju. Na nagovor sekejskega načelnika Baumgartnerja se je zahvalil Plener. Izjavil je, da on ima zahvaliti za velik del dragocenih poučil občevanje z mnogimi uradniki ministerstva v svojem parlamentarnem delovanju. Dalje je rekel: V svojem parlamentarnem delovanju pečal sem se mnogo s finančnimi vprašanji, v kolikor pridejo v poštev v zakonodaji in občni finančni politiki; toda najboljša finančna načela in zakoni še le

ožive za potrebe države in zahteve državljanov z dobro upravo, v tem je zaresna podpora ne le za finančne politike in finančnega ministra, temveč za vso veliko nalogo, ki jo ima država in finančna uprava. Moj prednik je zapustil finance v najboljšem stanju, za kar mu kot naslednik moram biti le hvaležen. Moja naloga bode, ohraniti to stanje financ in izvesti velike reforme, katere si je finančna uprava postavila za smoter svoj.

Stuttgart, 14. novembra. Vojvodinja Albreht je srečno porodila princa.

Rim, 14. novembra. Avstrijski minister vnanjih stvari je prišel danes v Milan in ostane nekaj dni v Gorenji Italiji. Kalnoky je povabljen že v sredo v Monzo, kamor pride tudi Brin in kjer ga vsprejme kralj v avdijenci.

Melilla, 13. novembra. Španska krogla je ubila poveljnika maročanskega topništva. Maročani zgublajo pogum in beže v gore, da se za njimi ne more streljati s topovi. Le male skupine odgovarjajo s streljanjem topovom posamičnih utrd.

Chicago, 13. novembra. Razstavne slavnosti končale so z velikim banketom tujih komisarjev pod predsedstvom avstro-ogerskega generalnega konzula Palička.

Tovarna za svileno blago G. Henneberg (e. in kr. dvorni založnik) v **Curihu** (Zürich) priporoča **navarnost zasebnikom, črno, belo in barvasto** svileno blago od **45 kr. do gld. 11-65** meter, — gladko, progasto, karirano, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 različnih baž in 2000 različnih barv, desinov itd.) vozine in carine prosto. Vzorec obratno. — Pisma veljajo 10 kr. in poštna karta 5 kr. v Švico. 12 (1 19—17)

Umrlj so:

11. novembra. Ana Premk, kramarica, 39 let, sv. Petra cesta 8, jetika.

12. novembra. Ivana Jager, delavčeva hči, 23 let, sv. Petra cesta 37, božjast.

13. novembra. Franc Aflič, delavčev sin, 2 leti, Streliške ulice 11, meningitis tuberculosis. — Anton Felber, sin paznika skladišč, 3 $\frac{1}{2}$ leta, cesta na Rudolfovo železnico št. 12, škrlatica in davica.

Tuji.

11. novembra.

Pri **Matiču**: Rühmann, Wolkenstein, Danzinger, Popper, Bober, Zelenka, trgovci, z Dunaja. — Oswald, trgovec, iz Kočevja. — Glück in Herzka iz Budimpešte. — Putik, višji logarski nadzornik, in Jerschalka, zasebnik, iz Beljaka. — Tomdten iz Sevnice. — Femig in Jarisch iz Gradca. — Dulla iz Stor. — Wassermann in dr. Purger iz Trsta. — dr. Luka Senjak, e. in kr. vojaški kurat iz Ljubljane. — Jaklič, tovarnar, iz Kočevja.

Pri **Stomu**: dr. Karol Schütz, odvetnik, iz Gradca. — Josip Welmer, ravnatelj, iz Hohenwang-a. — Bramigk iz Berolina. — Dorn, vinotržec, iz Lindau-a. — Karol Grohe, inženir, iz Smarija. — Ivan Božič, posestnik, iz Poddrage. —

Premur iz St. Vida. — Zupan, kurat, in Pauser iz Novega Mesta. — Drexler; Hohenreih, Hahn, Soffer, Bruck, trgovci, z Dunaja. — Puftsch in Schönberg iz Trbiža. — Koch iz Trsta. — Hohmann iz Radovljice. — Fröhlich, trgovec, z Reke. — Oesterreicher, potovalec, iz Prage.

Pri **bavarskem dvoru**: Josip Pedy, vinotržec, s sprogo, iz Kočevja. — Peruthaller, gostilničar, iz Fohnsdorfa. — Černe iz Bleda.

Pri **Južnem kotodvoru**: Ehrenfest, trgovec, z Dunaja. — Karol Rossmann, posestnik, iz Novega Mesta. — Marija Pichler iz Spitala.

Pri **avstrijskem caru**: Hanischek, stotnik v pokoju, iz Gorice. — Ignacij Trautman, krošnjar, iz Güssing-a.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		746.8	0.4	sl. zap.	oblačno	0.80
13. u. pop.		746.3	1.6	sl. vzh.	"	dež
9. u. zveč.		745.9	0.4	zm. vzh.	"	

Srednja temperatura 3.3°, za 0.8° pod normalom.

Služba organista in cerkvenika

oddá se takoj 563 2—1

pri župnijski cerkvi v Bukovšici, pošta Kranj.

Cerkveno predstojništvo v Bukovšici.

Sprejme se takoj 564 2—1

deček,

zmožen računstva, slovenskega jezika in nekoliko nemškega, v trgovino s špecerijskim blagom na deželo. Kje, pové upravništvo „Slovenca“.

Sportni cirkus F. Corradinija

v Ljubljani na Cesarja Jožefa trgu.

Le še malo dnij!

Cirkus je dobro zakurjen.

Danes v torek dné 14. novembra ob 7 $\frac{1}{2}$ uri zvečer

v benefico

ljubljenega neprekosljivega muzikalnega excentric-klovna Brothers Namtuac-a

velika ekstra predstava.

Velezanimiv nov program. — Poleg mnogega družega: Nov muzikalčen nastop beneficijanta

30 različnih instrumentov 30

nadalje:

Zrakoplavski konj „Blondin“.

Čudež sedanjega časa! Jedino svoje vrste! Dovršenost konjske dresure. In več drugih jako zanimivih točk.

Jutri v sredo 15. novembra

velika parforce predstava

z 18 velikanskimi točkami mej njimi zrakoplavski konj „Blondin“.

552 7

Žrebanje 6. dec.

Inomostske srečke à 50 kr.

Žrebanje 6. dec.

Glavni dobitek 50.000 goldinarjev. (58 19—1) Srečke à 50 kr. priporoča J. C. MAYER.

Dunajska borza.

Dné 14. novembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 95 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 75 "
Zlata renta 4%, davka prosta	118 " 95 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	95 " 95 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	993 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	334 " — "
London, 10 funtov strl.	127 " 40 "
Napoleonor (20 fr.)	10 " 14 "
Cesarski cekini	6 " 02 "
Nemških mark 100	62 " 72 $\frac{1}{2}$ "

Dné 13. novembra.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 20 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	93 " 55 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	144 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	160 " 25 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 30 "
4% kranjsko deželno posojilo	97 " 25 "
Kreditne srečke, 100 gld.	195 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	68 " — "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	136 gld. 75 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " — "
Salmovske srečke, 40 gld.	70 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	60 " — "
Ljubljanske srečke	24 " 25 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2870 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 " — "
Papirnih rubeljev 100	134 " 25 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za izgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svétli za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.